

Úřední věstník

Evropské unie

C 281

Svazek 47

České vydání

Informace a oznámení

18. listopadu 2004

Oznámení č.

Obsah

Strana

I *Informace*

Komise

2004/C 281/01 Směnné kurzy vůči euro 1

2004/C 281/02 Opětovné oznámení dříve oznámeného spojení podniků (Případ č. j. COMP/M.3561 – Deutsche Telekom/EuroTel) — Nařízení Rady (ES) č. 139/2004 2

Evropská centrální banka

2004/C 281/03 Dohoda ze dne 16. září 2004 mezi Evropskou centrální bankou a národními centrálními bankami členských států nacházejících se vně eurozóny, kterou se mění dohoda ze dne 1. září 1998 o pracovních postupech pro mechanismus směnných kurzů ve třetí etapě hospodářské a měnové unie 3

II *Přípravné akty přijaté podle hlavy VI Smlouvy o Evropské unii*

2004/C 281/04 Podnět Švédského království za účelem přijetí rámcového rozhodnutí o zjednodušení výměny informací a zpráv mezi orgány činnými v trestním řízení členských států Evropské unie, zejména pokud jde o závažné trestné činy, včetně teroristických akcí 5

I

(Informace)

KOMISE

Směnné kurzy vůči euro ⁽¹⁾

17. listopadu 2004

(2004/C 281/01)

1 euro =

měna	směnný kurz	měna	směnný kurz
USD americký dolar	1,3026	LVL lotyšský latas	0,6811
JPY japonský jen	135,97	MTL maltská lira	0,4323
DKK dánská koruna	7,4329	PLN polský zlotý	4,2577
GBP britská libra	0,70135	ROL rumunský lei	39 900
SEK švédská koruna	8,971	SIT slovinský tolar	239,79
CHF švýcarský frank	1,5203	SKK slovenská koruna	39,443
ISK islandská koruna	86,83	TRL turecká lira	1 893 100
NOK norská koruna	8,1265	AUD australský dolar	1,6709
BGN bulharský lev	1,9559	CAD kanadský dolar	1,5506
CYP kyperská libra	0,5777	HKD hongkongský dolar	10,1257
CZK česká koruna	31,328	NZD novozélandský dolar	1,8446
EEK estonská koruna	15,6466	SGD singapurský dolar	2,1458
HUF maďarský forint	244,60	KRW jihokorejský won	1 405,51
LTL litevský litas	3,4528	ZAR jihoafrický rand	7,7866

⁽¹⁾ Zdroj: referenční směnné kurzy jsou publikovány ECB.

Opětovné oznámení dříve oznámeného spojení podniků**(Případ č. j. COMP/M.3561 – Deutsche Telekom/EuroTel)****NAŘÍZENÍ RADY (ES) č. 139/2004**

(2004/C 281/02)

1. Komise obdržela dne 27. září 2004 oznámení o navrhovaném spojení podle článku 4 nařízení Rady (ES) č. 139/2004⁽¹⁾, kterým podnik Slovak Telecom a.s. („Slovak Telecom“, Slovensko), kontrolovaný podnikem Deutsche Telekom („DT“, Německo), ve smyslu čl. 3 odst. 1 písm. b) nařízení Rady získává kontrolu nad celým podnikem EuroTel Bratislava a.s. („EuroTel“, Slovakia), který je společným podnikem podniků Slovak Telecom a Atlantic West, který je společným podnikem podniků Verizon (USA) a AT&T (USA) na základě nákupu akcií.

2. Toto oznámení bylo dne 28. října 2004 prohlášeno za neúplné. Dotčené podniky již poskytly další požadované informace. Oznámení se stalo úplným ve smyslu čl. 10 odst. 1 nařízení Rady (ES) č. 139/2004 dne 10. listopadu 2004. Tím se tedy dne 11. listopadu 2004 stalo toto oznámení účinným.

3. Komise vyzývá dotčené třetí strany, aby Komisi předložily své případné připomínky k navrhované transakci.

Připomínky musí být Komisi doručeny nejpozději do deseti dnů od zveřejnění tohoto oznámení. Připomínky lze Komisi zaslat faxem (č. faxu (+32 2) 296 43 01 nebo 296 72 44) či poštou, s uvedením čísla jednacího COMP/M.3561 – Deutsche Telekom/EuroTel, na následující adresu:

Evropská komise

Generální ředitelství pro hospodářskou soutěž

Evidence fúzí

J-70

B-1049 Bruxelles/Brussel

⁽¹⁾ Úř. věst. L 24, 29.1.2004, s. 1.

EVROPSKÁ CENTRÁLNÍ BANKA

DOHODA

ze dne 16. září 2004

mezi Evropskou centrální bankou a národními centrálními bankami členských států nacházejících se vně eurozóny, kterou se mění dohoda ze dne 1. září 1998 o pracovních postupech pro mechanismus směnných kurzů ve třetí etapě hospodářské a měnové unie

(2004/C 281/03)

EVROPSKÁ CENTRÁLNÍ BANKA (ECB) A NÁRODNÍ CENTRÁLNÍ BANKY ČLENSKÝCH STÁTŮ, KTERÉ SE NACHÁZEJÍ VNĚ EUROZÓNY (DÁLE JEN „NÁRODNÍ CENTRÁLNÍ BANKY VNĚ EUROZÓNY“),

SE DOHODLY NA TOMTO:

vzhledem k těmto důvodům:

Článek 1

Změna článku 5 dohody centrálních bank

- (1) Evropská rada ve svém usnesení ze dne 16. června 1997 ⁽¹⁾ (dále jen „usnesení“) rozhodla o zřízení mechanismu směnných kurzů (dále jen „ERM II“) na počátku třetí etapy hospodářské a měnové unie dne 1. ledna 1999.

Článek 5 dohody centrálních bank se nahrazuje tímto:

„Postupy při intervencích a jiných operacích

- (2) V souladu s usnesením má ERM II pomoci zajistit, aby členské státy vně eurozóny, které se ERM II účastní, směřovaly svou politiku ke stabilitě, má podporovat konvergenci, a tím těmto státům pomáhat v jejich úsilí o přijetí eura.

5.1 Předchozí souhlas národní centrální banky vně eurozóny se vyžaduje, má-li jiná centrální banka Evropského systému centrálních bank v úmyslu použít její měnu k intervenci v objemu přesahujícím vzájemně dohodnutá omezení v souvislosti s veškerými nepovinnými intervencemi, včetně jednostranných intervencí uvnitř flukтуаčního pásma.

- (3) Dohoda ze dne 1. září 1998 mezi Evropskou centrální bankou a národními centrálními bankami členských států vně eurozóny o pracovních postupech pro mechanismus směnných kurzů ve třetí etapě hospodářské a měnové unie ⁽²⁾ (dále jen „dohoda centrálních bank“) stanoví pracovní postupy pro ERM II.

5.2 Použije-li národní centrální banka vně eurozóny euro v souvislosti s veškerými nepovinnými intervencemi, včetně jednostranných intervencí uvnitř flukтуаčního pásma, v objemu přesahujícím vzájemně dohodnutá omezení, oznámí tuto skutečnost neprodleně ECB.

- (4) Článek 5 dohody centrálních bank je nezbytné nahradit novým ustanovením s cílem zohlednit významnější mezinárodní úlohu eura jako jedné z hlavních rezervních měn,

5.3 Strana, jež má v úmyslu provést operace (jiné než jsou intervence), při kterých se používá alespoň jedna měna mimo eurozóny, nebo euro, a které přesahují vzájemně dohodnutá omezení, oznámí tuto skutečnost dotčené centrální bance (dotčeným centrálním bankám) před provedením těchto operací. V těchto případech se dotčené centrální banky dohodnou na postupu, který minimalizuje možné obtíže, včetně možnosti přímého částečného nebo úplného vypořádání mezi oběma centrálními bankami“.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 236, 2. 8. 1997, s. 5.

⁽²⁾ Úř. věst. C 345, 13. 11. 1998, s. 6. Dohoda naposledy pozměněná dohodou ze dne 29. dubna 2004 (Úř. věst. C 135, 13. 5. 2004, s. 3).

Článek 2

Závěrečná ustanovení

1. Tato dohoda vstupuje v platnost dnem 1. října 2004.
2. Tato dohoda je vyhotovena v anglickém, francouzském a německém jazyce a stranami řádně podepsána. ECB uschová prvopisy dohod, přičemž každé národní centrální bance eurozóny a každé národní centrální bance vně eurozóny zašle ověřené opisy prvopisů dohod v anglickém, francouzském a německém jazyce.

Ve Frankfurtu nad Mohanem dne 16. září 2004.

Za

Evropskou centrální banku

Za

Magyar Nemzeti Bank

Za

Českou národní banku

Za

Bank Ċentrali ta' Malta/ Central Bank of Malta

Za

Danmarks Nationalbank

Za

Narodowy Bank Polski

Za

Eesti Pank

Za

Banka Slovenije

Za

Central Bank of Cyprus

Za

Národnú banku Slovenska

Za

Latvijas Banka

Za

Sveriges Riksbank

Za

Lietuvos bankas

Za

The Bank of England

II

(Přípravné akty přijaté podle hlavy VI Smlouvy o Evropské unii)

Podnět Švédského království za účelem přijetí rámcového rozhodnutí o zjednodušení výměny informací a zpráv mezi orgány činnými v trestním řízení členských států Evropské unie, zejména pokud jde o závažné trestné činy, včetně teroristických akcí

(2004/C 281/04)

RADA EVROPSKÉ UNIE,

rozdělení pravomocí mezi orgány činnými v trestním řízení nebo soudními orgány.

s ohledem na Smlouvu o Evropské unii, a zejména na čl. 30 odst. 1 písm. a) a b) a čl. 34 odst. 2 písm. b) této smlouvy,

s ohledem na podnět Švédského království,

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Jedním z hlavních cílů Unie je zajistit pro své občany vysoký stupeň bezpečnosti v prostoru svobody, bezpečnosti a práva.

(2) Tohoto cíle má být dosaženo předcházením a potíráním kriminality na základě užší spolupráce mezi orgány činnými v trestním řízení členských států a dodržováním zásad a pravidel v oblasti lidských práv, základních svobod a právního státu, na nichž je Unie založena a které jsou členským státům společné.

(3) Výměna informací a zpráv o trestných činech a trestné činnosti tvoří základ pro spolupráci při vynucování práva v Unii a sleduje obecný cíl, kterým je zlepšení bezpečnosti občanů Unie.

(4) Včasný přístup k přesným a aktuálním informacím a zprávám je podstatný pro to, aby orgány činné v trestním řízení mohly úspěšně odhalovat trestné činy nebo trestnou činnost, předcházet jim a vyšetřovat je, zejména v prostoru, kde byla zrušena kontrola vnitřních hranic. Protože aktivity teroristů a dalších těžkých zločinců jsou uskutečňovány tajně, je nutné je kontrolovat, a informace o podezřelých teroristech musejí být vyměňovány zvláště rychle.

(5) Je důležité, aby možnost orgánů činných v trestním řízení získat informace a zprávy o závažné trestné činnosti a teroristických akcích od jiných členských států byla posuzována horizontálně a ne z hlediska rozdílu mezi jednotlivými druhy trestných činů nebo podle

(6) Účinné a rychlé výměně informací a zpráv mezi orgány činnými v trestním řízení v současné době vážně brání formální postupy, administrativní systémy a právní překážky stanovené právními předpisy členských států; tento stav věcí je nepřijatelný pro občany Evropské unie, kteří žádají větší míru bezpečnosti a účinnější prosazování práva při ochraně lidských práv.

(7) Je nezbytné, aby orgány činné v trestním řízení mohly požadovat a získávat od jiných členských států informace a zprávy v různých stadiích vyšetřování, počínaje stadiem shromažďování informací o trestných činech a konče stadiem vyšetřování trestných činů. Systémy členských států se v tomto ohledu liší, avšak toto rámcové rozhodnutí nemá za cíl tyto systémy změnit. Pokud však jde o určité typy informací a zpráv, má v úmyslu zajistit, aby určité informace, které jsou pro orgány činné v trestním řízení podstatné, byly v rámci Unie rychle vyměňovány tak, aby se nebrzdilo vyšetřování závažných trestných činů nebo teroristických akcí.

(8) Neexistence společného právního rámce umožňujícího účinnou a rychlou výměnu informací a zpráv mezi orgány činnými v trestním řízení členských států je nedostatkem, který bude muset být odstraněn; Rada se proto domnívá, že je nezbytné přijmout právně závazný nástroj týkající se zjednodušení výměny informací a zpráv.

(9) Společný zájem spojující členské státy v boji proti přeshraniční kriminalitě musí vytvořit vhodnou rovnováhu mezi rychlou a účinnou spoluprací při vynucování práva a dohodnutými zásadami a pravidly, kterými se řídí ochrana údajů, základní svobody, lidská práva a osobní svobody; tímto zněním je této rovnováhy dosaženo.

- (10) V prohlášení o boji proti terorismu přijatém Evropskou radou na jejím zasedání, které se konalo 25. března 2004, Evropská rada pověřuje Radu, aby přezkoumala opatření pro zjednodušení výměny informací a zpráv mezi orgány činnými v trestním řízení členských států. Toto rámcové rozhodnutí uvedený úkol plní.
- (11) Pokud jde o Island a Norsko, toto rámcové rozhodnutí představuje rozvoj ustanovení schengenského *acquis*, který spadá do oblasti uvedené v článku 1 rozhodnutí Rady 1999/437/ES ze dne 17. května 1999 o některých opatřeních pro uplatňování dohody uzavřené mezi Radou Evropské unie a Islandskou republikou a Norským královstvím o přidružení těchto dvou států k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis*.⁽¹⁾ Postupy stanovené v této dohodě byly ve vztahu k tomuto rámcovému rozhodnutí dodrženy.
- (12) Osobní údaje zpracované v souvislosti s prováděním tohoto rámcového rozhodnutí budou chráněny v souladu se zásadami uvedenými v Úmluvě Rady Evropy o ochraně jednotlivců s ohledem na automatizované zpracování osobních údajů ze dne 28. ledna 1981.
- (13) Toto rámcové rozhodnutí respektuje základní práva a dodržuje zásady uznané článkem 6 Smlouvy o Evropské unii a vyjádřené v Chartě základních práv Evropské unie,

2. Toto rámcové rozhodnutí nestanoví členským státům povinnost shromažďovat a ukládat informace a zprávy jen za účelem jejich poskytování příslušným orgánům činným v trestním řízení jiných členských států.

3. Toto rámcové rozhodnutí nestanoví členským státům povinnost poskytovat informace a zprávy pro použití jako důkaz před soudním orgánem ani neposkytuje právo tyto informace nebo zprávy pro tento účel užívat. Pokud členský stát získal informace nebo zprávy v souladu s tímto rámcovým rozhodnutím a chce je použít jako důkaz v trestním řízení, musí získat souhlas členského státu, který tyto informace nebo zprávy poskytl, v případě nutnosti na základě použití platných nástrojů upravujících soudní spolupráci mezi členskými státy.

4. Toto rámcové rozhodnutí nestanoví povinnost získávat informace nebo zprávy donucovacími opatřeními ve státě, který dostává žádost o informace nebo zprávy.

Článek 2

Definice

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

HLAVA I

OBLAST PŮSOBNOSTI A DEFINICE

Článek 1

Cíl a oblast působnosti

1. Záměrem tohoto rámcového rozhodnutí je stanovit pravidla, na jejichž základě si mohou orgány činné v trestním řízení členských států účinně a rychle vyměňovat stávající informace a zprávy za účelem vedení vyšetřování trestných činů nebo provádění zpravodajských operací v trestní oblasti, zejména pokud jde o závažné trestné činy, včetně teroristických akcí. Nedotýká se příznivějších ustanovení vnitrostátního práva, dvoustranných nebo mnohostranných dohod nebo ujednání mezi členskými státy nebo mezi členskými státy a třetími zeměmi ani nástrojů Evropské unie upravujících vzájemnou právní pomoc nebo vzájemné uznávání rozhodnutí v trestních věcech.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 176, 10.7.1999, s. 31.

Pro účely tohoto rámcového rozhodnutí se rozumí:

- a) „příslušným orgánem činným v trestním řízení“: národní policejní, celní nebo jiný orgán, který je podle vnitrostátního práva oprávněn odhalovat trestné činy nebo trestnou činnost, předcházet jim nebo je vyšetřovat, a v souvislosti s tím vykonávat pravomoci a přijímat donucovací opatření. Soudní orgán je považován za příslušný orgán činný v trestním řízení jen v případě, že tento soudní orgán má podle vnitrostátního práva tyto informace nebo zprávy k dispozici nebo k nim má přístup;
- b) „vyšetřováním trestného činu“: právní rámec, v němž příslušné orgány činné v trestním řízení nebo soudní orgány, včetně státních zástupců, přijímají opatření za účelem zjištění a identifikace skutečností, podezřelých osob a okolností ve věci jednoho nebo několika konkrétních identifikovaných trestných činů;
- c) „trestní zpravodajskou operací“: právní rámec, který ještě nedospěl do stadia vyšetřování trestného činu pod dohledem a kontrolou soudních orgánů, včetně státních zástupců, a v němž je příslušný orgán činný v trestním řízení podle vnitrostátního práva oprávněn shromažďovat, zpracovávat a analyzovat informace o trestném činu nebo trestné činnosti za účelem zjištění, zda byly nebo mohou být spáchány konkrétní trestné činy;

d) „informacemi a zprávami“: jakýkoli typ existujících informací nebo údajů, bez ohledu na to, zda byly vyhodnoceny, zpracovány a analyzovány či nikoli, které by mohly být použity při vyšetřování trestného činu nebo při trestní zpravodajské operaci za účelem odhalení trestného činu nebo trestné činnosti a za účelem jejich předcházení nebo vyšetřování. Tyto informace nebo zprávy zahrnují:

- i) informace a zprávy obsažené v evidenci nebo spisech příslušných orgánů činných v trestním řízení,
- ii) informace obsažené v evidenci nebo spisech jiných orgánů, k nimž mají příslušné orgány činné v trestním řízení přímý či nepřímý přístup,
- iii) informace provozovatelů telekomunikačních sítí o účastnících služeb pevné telefonie, mobilní telefonie, dálkopisných, faxových, e-mailových nebo internetových služeb, bez ohledu na to, zda jsou uvedeni v seznamech či nikoli, nebo jejich adresy,
- iv) informace dopravních společností o osobách a nákladu,
- v) jakékoli jiné informace nebo zprávy nebo údaje, bez ohledu na to, zda byly vyhodnoceny, zpracovány a analyzovány či nikoli, které byly získány v rámci vyšetřování trestného činu nebo při trestní zpravodajské operaci nebo které mohou být získány bez použití donucovacích pravomocí.

Článek 3

Trestné činy

K výměně informací a zpráv podle tohoto rámcového rozhodnutí může dojít v případě činů, které podle práva požadujícího členského státu vyžadují vzetí do vyšetřovací vazby nebo trest odnětí svobody nejdéle na dobu alespoň 12 měsíců. Členské státy se mohou na dvoustranném základě dohodnout na rozšíření rozsahu postupů použitelných podle tohoto rámcového rozhodnutí.

HLAVA II

VÝMĚNA INFORMACÍ A ZPRÁV

Článek 4

Poskytování informací a zpráv

1. Členské státy zajistí, aby informace a zprávy, které příslušné orgány činné v trestním řízení mají nebo k nimž mohou mít přístup bez použití donucovacích prostředků, mohly být poskytnuty příslušným orgánům činným v trestním řízení jiných členských států v souladu s tímto rámcovým rozhodnutím.

2. Členské státy zajistí, aby podmínky pro předávání informací a zpráv příslušným orgánům činným v trestním řízení

jiných členských států nebyly přísnější než podmínky pro předávání nebo požadování informací a zpráv na vnitrostátní úrovni.

3. Informace a zprávy jsou poskytovány na žádost příslušného orgánu činného v trestním řízení, který jedná v mezích stanovených vnitrostátním právem a provádí vyšetřování trestného činu nebo trestní zpravodajskou operaci.

Článek 4a

Lhůty pro poskytování informací a zpráv

1. Informace a zprávy jsou poskytovány neprodleně a v rámci možností během požadovaných lhůt. Nemůže-li být určitá informace nebo zpráva poskytnuta během požadované lhůty, příslušný orgán činný v trestním řízení, který žádost o její poskytnutí obdržel, stanoví lhůtu, během níž lze tuto informaci nebo zprávu poskytnout. Tato lhůta se stanoví neprodleně.

2. Členské státy zajistí, aby byly zavedeny postupy, které jim umožní nejpozději do 12 hodin reagovat na žádosti o informace a zprávy, pokud požadující stát uvede, že provádí vyšetřování trestného činu nebo trestní zpravodajskou operaci ve věci níže uvedených trestných činů vymezených zákony požadujícího státu:

- účast ve zločinecké organizaci,
- terorismus,
- obchod s lidmi,
- sexuální vykořisťování dětí a dětská pornografie,
- nedovolený obchod s omamnými a psychotropními látkami,
- nedovolený obchod se zbraněmi, střelivem a výbušninami,
- korupce,
- podvody, včetně podvodů dotýkajících se finančních zájmů Evropských společenství ve smyslu Úmluvy o ochraně finančních zájmů Evropských společenství ze dne 26. července 1995,
- praní výnosů ze zločinu,
- penězokazectví, včetně padělání eura,
- počítačová trestná činnost,
- napomáhání neoprávněnému vstupu a pobytu,
- vražda, těžké ublížení na zdraví,
- nedovolený obchod s lidskými orgány a tkáněmi,
- únos, omezování osobní svobody a braní rukojmí,
- rasismus a xenofobie,
- organizovaná nebo ozbrojená loupež,

- nedovolený obchod s kulturními statky, včetně starožitností a uměleckých děl,
- podvádění,
- vydírání a vymáhání peněz na ochranu,
- padělání a pirátství výrobků,
- padělání veřejných listin a obchod s nimi,
- padělání platebních prostředků,
- nedovolený obchod s hormonálními látkami a jinými růstovými stimulatory,
- nedovolený obchod s jaderným nebo radioaktivním materiálem,
- obchod s odcizenými vozidly,
- znásilnění,
- žhářství,
- trestné činy v jurisdikci Mezinárodního trestního soudu,
- nezákonné zmocnění se letadel/lodí,
- sabotáž,
- jednání, které porušuje pravidla silničního provozu, včetně porušení pravidel, kterými se řídí délka řízení a odpočinku, a pravidel o nebezpečném zboží,
- pašování zboží,
- porušení práv k duševnímu vlastnictví,
- hrozby a násilné činy proti osobám a majetku, zejména násilí během sportovních utkání nebo mezinárodních akcí, jako například zasedání Evropské rady,
- mučení.

Pokud stát žádající o informace uvede, že si přeje tyto informace získat rychleji, stát, od něhož jsou informace žádány, vynaloží maximální úsilí, aby na tuto žádost rychle reagoval.

Článek 5

Žádosti o informace a zprávy

1. O informace a zprávy lze žádat za účelem odhalení trestného činu nebo trestné činnosti zahrnující trestné činy podle článku 3, jakož i za účelem jejich předcházení nebo vyšetřování, pokud se dospěje k závěru, že příslušné informace a zprávy jsou k dispozici v jiných členských státech.
2. Požadující příslušný orgán činný v trestním řízení nepožádá o další informace nebo zprávy ani nestanoví přísnější lhůty než jak je to nutné pro účely dané žádosti.
3. Žádosti o informace nebo zprávy obsahují alespoň informace uvedené v příloze tohoto rámcového rozhodnutí (nutno připravit).

Článek 6

Kategorie osob, které mohou být předmětem výměny informací a zpráv

1. Výměna informací a zpráv podle tohoto rámcového rozhodnutí se může týkat osob, které v souladu s vnitrostátním právem požadujícího členského státu:
 - a) jsou podezřelé ze spáchání trestného činu nebo trestné činnosti zahrnující trestné činy podle článku 3 nebo z účasti na nich nebo
 - b) mohou podle zpráv získaných v rámci trestního řízení nebo jiných průkazných okolností spáchat trestný čin nebo trestnou činnost zahrnující trestné činy podle článku 3 nebo se jich účastnit nebo
 - c) nespádají do kategorie a) ani b), ale dospěje se k odůvodněnému závěru, že výměna informací a zpráv jako nezbytná součást vyšetřování trestného činu nebo trestní zpravodajské operace by mohla pomoci při odhalování trestného činu nebo trestné činnosti zahrnující trestné činy podle článku 4a nebo při jejich předcházení nebo vyšetřování.
2. Účelem výměny informací a zpráv může být i identifikace osob spadajících do kategorií 1a) až c).

Článek 7

Komunikační kanály

1. Výměna informací a zpráv na základě tohoto rámcového rozhodnutí se může uskutečňovat prostřednictvím kanceláří SIRENE nebo v souladu s čl. 4 odst. 4 nebo čl. 5 odst. 4 Úmluvy o zřízení Evropského policejního úřadu (Úmluva o Europolu) nebo, pokud jde o celní otázky, prostřednictvím ústředních jednotek vymezených v čl. 5 odst. 1 Úmluvy o vzájemné pomoci a spolupráci mezi celními správami, nebo v jakémkoli jiném rámci vytvořeném na dvoustranné nebo mnohostranné úrovni mezi členskými státy Evropské unie. Tento rámec se oznámí Generálnímu sekretariátu Rady do 3 měsíců od vstupu tohoto rámcového rozhodnutí v platnost a poté se oznámí ostatním členským státům. Toto oznámení se zveřejní v *Úředním věstníku Evropské unie*.
2. Členské státy se mohou v jednotlivých případech nebo obecně dohodnout, že se pro výměnu informací a zpráv podle tohoto rámcového rozhodnutí mohou používat jiné kanály, například výměna prostřednictvím styčných úředníků nebo přímá výměna mezi státními nebo místními orgány činnými v trestním řízení.
3. Informace nebo zprávy, které nejsou předmětem výměny podle čl. 4 odst. 4 nebo čl. 5 odst. 4 Úmluvy o Europolu, se rovněž sdělují Europolu v souladu s Úmluvou o Europolu, pokud se tato výměna týká trestného činu nebo trestné činnosti v rámci mandátu Europolu.

Článek 8

Spontánní výměna informací a zpráv

1. Aniž jsou dotčena ustanovení čl. 11 písm. a) až c), příslušné orgány činné v trestním řízení poskytnou bez požádání příslušným orgánům činným v trestním řízení jiných členských států informace a zprávy, pokud se dospěje k odůvodněnému závěru, že by tyto informace a zprávy mohly pomoci při odhalování trestných činů nebo trestné činnosti zahrnující trestné činy podle čl. 4a nebo při jejich předcházení nebo vyšetřování.

2. Poskytované informace a zprávy se omezují na informace a zprávy, které jsou považovány za podstatné a nezbytné pro úspěšné odhalení dotčeného trestného činu nebo trestné činnosti nebo pro jejich předcházení nebo vyšetřování.

Článek 9

Ochrana údajů

1. Každý členský stát zajistí, aby se předpisy a normy stanovené v oblasti ochrany údajů, kterými se řídí používání komunikačních kanálů podle čl. 7 odst. 1, použily i na postup pro výměnu informací a zpráv podle tohoto rámcového rozhodnutí.

2. Každý členský stát zajistí, aby v případě použití komunikačního kanálu podle čl. 7 odst. 2 byly normy v oblasti ochrany údajů odpovídající normám podle odstavce 1 použity na zjednodušený postup pro výměnu informací a zpráv podle tohoto rámcového rozhodnutí.

3. Informace a zprávy, včetně osobních údajů, poskytnuté na základě tohoto rámcového rozhodnutí, mohou být použity příslušnými orgány činnými v trestním řízení členského státu, kterým byly poskytnuty:

- a) pro účely řízení, jichž se toto rámcové rozhodnutí týká;
- b) pro účely jiných řízení před orgány činnými v trestním řízení, které přímo souvisejí s řízeními podle písmene a);
- c) pro účely zabránění bezprostředního a vážného ohrožení veřejné bezpečnosti;
- d) pro jakékoli jiné účely, včetně trestního stíhání nebo správních řízení, výlučně s výslovným předchozím souhlasem příslušného orgánu činného v trestním řízení, který tyto informace nebo zprávy poskytl.

4. Když příslušný orgán činný v trestním řízení poskytuje informace a zprávy v souladu s tímto rámcovým rozhodnutím, může podle svého vnitrostátního práva uložit přijímajícímu orgánu činnému v trestním řízení podmínky pro použití těchto informací a zpráv. Podmínky mohou být uloženy i pro oznamování výsledků vyšetřování trestného činu nebo trestní zpra-

vodajské operace, v jejichž rámci došlo k výměně informací a zpráv. Příslušný přijímající orgán činný v trestním řízení je těmito podmínkami vázán.

Článek 10

Důvěrnost

Příslušné orgány činné v trestním řízení náležitě přihlížejí při každé konkrétní výměně informací nebo zpráv k požadavkům na utajení vyšetřování. Za tímto účelem příslušné orgány činné v trestním řízení zaručí, v souladu se svým vnitrostátním právem, důvěrný ráz všech poskytnutých informací a zpráv, u nichž je stanoveno, že jsou důvěrné.

Článek 11

Důvody pro neposkytnutí informací nebo zpráv

Příslušný orgán činný v trestním řízení může odeprít poskytnutí informací nebo zpráv, jen pokud lze odůvodněně předpokládat, že:

- a) poskytnutí těchto informací nebo zpráv by poškodilo hlavní zájmy žádaného členského státu z hlediska národní bezpečnosti nebo
- b) poskytnutí těchto informací nebo zpráv by ohrozilo úspěch probíhajícího vyšetřování nebo trestní zpravodajské operace nebo
- c) požadované informace a zprávy jsou do značné míry nepřiměřené nebo nepodstatné z hlediska účelu, pro který o ně bylo požádáno.

HLAVA III

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 12

Provádění

1. Členské státy přijmou nezbytná opatření pro dodržování ustanovení tohoto rámcového rozhodnutí do 2 let po jeho vstupu v platnost.

2. Členské státy předají Generálnímu sekretariátu Rady a Komisi znění ustanovení, kterými jsou do jejich příslušného vnitrostátního práva transponovány povinnosti, jež jim jsou uloženy tímto rámcovým rozhodnutím. Na základě těchto a jiných informací Komise předloží Radě, dva roky po dni uvedeném v odstavci 1, zprávu o provádění tohoto rámcového rozhodnutí. Rada posoudí nejpozději jeden rok po tomto dni, v jaké míře členské státy dodržely toto rámcové rozhodnutí.

Článek 13

Vztah k jiným nástrojům

1. V článku 39 prováděcí úmluvy k schengenské dohodě se zrušují odstavce 1 a 2.
2. Členské státy mohou nadále uplatňovat dvoustranné nebo mnohostranné dohody nebo ujednání platné v době přijetí tohoto rámcového rozhodnutí, pokud tyto dohody nebo tato ujednání umožňují rozšíření nebo větší rozsah cílů tohoto rámcového rozhodnutí a přispějí k zjednodušení nebo dalšímu usnadnění postupů pro výměnu informací a zpráv spadajících do oblasti působnosti tohoto rámcového rozhodnutí.
3. Členské státy mohou po vstupu tohoto rámcového rozhodnutí v platnost uzavřít dvoustranné nebo mnohostranné dohody nebo ujednání, pokud tyto dohody nebo tato ujednání umožní rozšíření nebo větší rozsah cílů tohoto rámcového rozhodnutí a přispějí k zjednodušení nebo dalšímu usnadnění postupů pro výměnu informací spadajících do oblasti působnosti tohoto rámcového rozhodnutí.
4. Dohody a ujednání podle odstavců 2 a 3 se nesmí v žádném případě dotknout vztahů s členskými státy, které nejsou jejich stranami.

5. Do tří měsíců od vstupu tohoto rámcového rozhodnutí v platnost oznámí členské státy Radě a Komisi stávající dohody a ujednání podle odstavce 2, které si přejí nadále uplatňovat.

6. Členské státy rovněž oznámí Radě a Komisi jakoukoli novou dohodu nebo ujednání podle odstavce 3, a to do tří měsíců od jejich podpisu.

Článek 14

Vstup v platnost

Toto rámcové rozhodnutí vstupuje v platnost dnem vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

V

Za Radu
předseda